

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 Ps 446829 23 Ps
Tuzla, 18.10.2024. godine

OPĆINSKI SUD U TUZLI, sudija Faruk Arnaut, u pravnoj stvari tužioca Biodom 27 d.o.o. proizvodnja, trgovina in storitve sa sjedištem OIC Hrpelja 14A, SI 6240 Kozina, Slovenija, kojeg zastupa punomoćnik Advokat Emira Trgo-Vrabac iz Sarajevo, protiv tuženog "Lafat Komerc" d.o.o. Kalesija sa sjedištem na adresi Industrijska zona bb, Kalesija, kojeg zastupa punomoćnik Advokat Tarik Prolaz iz Sarajeva- Ilidža, radi utvrđenja da je prijava žiga podnesena suprotno principu dobre vjere, savjesnosti i poštenja, vsp. 10.000,00 KM, nakon ročišta za glavnu raspravu zaključenog dana 18.09.2024. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, donio je dana 18.10.2024. godine slijedeću:

P R E S U D U

Utvrđuje se da je tuženik "Lafat Komerc" d.o.o. Kalesija sa sjedištem na adresi Industrijska zona bb, Kalesija, BiH, podnio Institutu za intelektualno vlasništvo BiH dana 26.05.2017. godine prijavu žiga ... , protivno načelu dobre volje, savjesnosti i poštenja.

Obavezuje se tuženik "Lafat Komerc" d.o.o. Kalesija sa sjedište na adresi Industrijska zona bb, Kalesija, BiH da tužitelju „Biodom 27“ d.o.o. proizvodnja, trgovina in storitve sa sjedištem OIC Hrpelja 14A, SI 6240 Kozina, Slovenija, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.380,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do isplate, a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Sa ostatkom zahtjeva za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa, tužitelj se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je dana 25.05.2023. godine podnio tužbu kod ovog suda, radi utvrđenja da je prijava žiga ... podnesen suprotno principu dobre vjere, savjesnosti i poštenja. Tužitelj navodi da je tuženi dana 26.05.2017. godine , pred Institutom za intelektualno vlasništvo BiH, na nezakonit način podnio prijavu žiga I... za proizvode i usluge iz klase 11. Ničanske klasifikacije i to : kotlovi i kamini na pelet i na čvrsto gorivo, dijelovi za kotlove, uređaji za grijanje, radijatori, konektori, ploče za grijanje, razdjelnice i skretnice za grijanje, ormari za grijanje, dimovodi, instalacije za grijanje, oprema za grijanje. Na navedenu prijavu tužitelj navodi da je blagovremeno uložio prigovor u smislu odredbe člana 7. stav 1. tačka g. Zakona o žigu (Službeni glasnik BiH, broj 53/10 – u daljem tekstu ZOŽ) kojom je propisano da se žigom, neće zaštititi znak koji je podnesen suprotno principu dobre vjere, savjesnosti i poštenja , a da je Institut u skladu sa članom 37. stav 7. ZOŽ donio zaključak o prekidu postupka po prigovoru na prijavu žiga ..., te stranke uputio da o postojanju razloga o prijavi žiga protivno načelu dobre vjere, savjesnosti i poštenja, kao prethodno pitanje pokrenu parnicu pred nadležnim sudom. Tužitelj u činjeničnom opisu tužbe navodi

da shodno ZOO i ZOŽ, nije određen pojam, odnosno sadržaj načela savjesnosti i poštenja, te iznosi svoje pojašnjenje i viđenje navedenog načela, te navodi da je u konkretnoj situaciji tuženi podnio prijavu žiga ..., svjesno zloupotrebivši intelektualnu svojinu i brend tužioca kojom je bio upoznat tokom njihove ranije poslovne saradnje, a kako bi prikazao sebe na tržištu kao originalnog proizvođača i trgovca grejnih tijela iza kojih godinama stoji tužilac sa svojom poslovnom reputacijom, te slijedi da je na navedeni način predmetna prijava žiga podnesena od strane tuženog suprotno principu dobre vjere, savjesnosti i poštenja. Iz tužbe dalje slijede navodi da je tužitelj privredno društvo iz Slovenije – renomirani proizvođač opreme za grijanje, između ostalog kotlova i kamina na pelet, te da je osim tržišta u BiH, prisutan i na tržištima okolnih Balkanskih zemalja, kao i na tržištu EU duži vremenski period, a da je tuženi konkurent tužioca koji se bavi proizvodnjom i prodajom grejnih tijela i prateće opreme. Tužitelj ističe da je sa tuženim sarađivao u periodu između 2013. godine i 2017. godine, kada je tuženi proizvodio dijelove za kamine i kotlove na pelet po narudžbi, uputstvima i na osnovu *know-how* informacija koju je primio tužitelj, a da iz ugovora koji su zaključeni među parničnim strankama kao nedvojbeno proizilazi da je tužitelj stavio tuženiku na raspolaganje za potrebe te proizvodnje stručno znanje, sve neophodne informacije i tehničke podatke, a da su tuženom svi ti podaci povjereni kao poslovna tajna, sve u duhu dobrih poslovnih običaja i fer prakse. Navodi da je tokom 2017. godine saznao da tuženik neovlašteno koristi znanje, intelektualnu svojinu i tehnička rješenja, a da je tuženi protivno ugovorima o međusobnoj saradnji proizvode stavljao u promet kao svoje kotlove i kamine za grijanje koji su izrađeni na osnovu intelektualne svojine tužitelja, a povodom čega je punomoćnik Giani Flego, advokat iz Slovenije, poslao tuženiku opomenu zbog kršenja obaveza iz ugovora i povrede prava industrijskog vlasništva, sa pozivom da odmah zaustavi proizvodnju i stavljanje u promet peći i kotlova na pelet kao industrijskog vlasništva tužitelja. Da je predmetna zla namjera tuženika postojala, upućuje podatak da je tuženik dana 11.05.2017. godine, podnio Institutu za intelektualno vlasništvo BiH prijavu žiga u riječi ..., povodom koje prijave je kod ovog suda po tužbi tužitelja vođen parnični postupak u predmetu broj 32 0 Ps 349960 18 Ps, te da je sud u tom postupku donio pravosnažnu i izvršnu presudu, kojom je tužilac proglašen za podnosioca prijave žiga u riječi ..., a da je u obrazloženju te odluke nadležni sud se detaljno bavio pitanjem i obrazlagao povredu načela savjesnosti i poštenja prilikom podnošenja sporne prijave žiga od strane tuženog. Povodom navedene presude, tužitelj navodi da je dana 16.07.2020. godine od strane Institutu za intelektualno vlasništvo doneseno rješenje o upisu tužitelja kao nosioca prava žiga za prijavu ... u registar žigova. Dalje slijedi iz navoda tužitelja, da je pored nesavjesne prijave žiga, tuženi zloupotrebio i industrijski dizajn tužioca, izvršivši radnju nepoštene tržišne utakmice, što potvrđuje presuda privrednog suda u Beogradu, a da je nakon toga tuženi kod Instituta za intelektualno vlasništvo BiH podnio nezakonite zahtjeve za priznanje žigova ... od 28.05.2018. godine i..., dana 06.04.2018. godine, a koje prijave za priznanje žigova su od strane Instituta odbijene.

U pogledu predmetne tužbe, tužitelj navodi u čemu se ogleda nesavjesno podnošenje prijave žiga ..., tako da se tuženi ponovo želi okoristiti izgrađenom reputacijom tužitelja, te da je uvidom u fotografije prikaza suprostavljenih znakova apliciranih na proizvodima parničnih stranka jasno i vidljivo da se radi o znakovima i proizvodima koji se ne mogu naći zajedno na tržištu, a da ne dovedu potrošača u zabludu. Tako prema opažanju tužitelja iz uporednog prikaza proizvoda, razvidno je da su suprostavljeni znakovi napisani na način

da je upotrebljen isti font slova i veoma sličan odabir slova u nazivu, što obzirom na postojanje tržišne veze između suprostavljenih strana nije slučajno. Osim toga znak tužitelja je napisan istim štamarskim slovima kao znak tuženog, istom bojom, na istom mjestu u odnosu na proizvod sa kojim je dostavljenom presudom privrednog suda u Beogradu već utvrđeno da predstavlja tuženikovu kopiju industrijskog dizajna. Tužitelj ukazuje i na činjenicu da znak tuženog ..., predstavlja složenicu koja se sastoji od dvije riječi "...“ i „,...“ što je u neposrednoj vezi sa sjedištem tužitelja kao slovenačke firme. Imajući u vidu sve navedeno, kako su suprostavljeni znaci na identičnim robama (kotlovi, kamini i prateća oprema), što po mišljenju tužitelja je nedopustivo, jer dva slična znaka i to za istu vrstu robe mogu dovesti do zablude među potrošačima i to za istu vrstu robe, a pri tom cijeneći i činjenicu da tuženik nikad nije prije saradnje sa tužiteljem nije koristio znak ... za označavanje svojih proizvoda. Tužitelj takođe ističe da nakon što je podnesen prigovor kod Instituta za intelektualno vlasništvo protiv prijave žiga ..., da je tuženi prestao koristiti svoj znak na tržištu, a svjestan da se isti ne može na zakonit način registrovati, jer se radi o nesavjesnoj prijavi. Predlaže da sud u cijelosti udovolji tužbenom zahtjevu, a potražuje i troškove postupka.

U odgovoru na tužbu zaprimljenog od strane ovog suda dana 21.06.2023. godine, tuženi osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te navodi da su neistiniti navodi iz tužbe da je tuženi na nezakonit način podnio prijavu žiga ... (tuženi pogrešno štamarski označava kao ...), te opisuje proceduru u vezi prijave predmetnog žiga kod Instituta za intelektualno vlasništvo BiH, kojom prilikom je od Instituta utvrđeno da tuženi ispunjava uvjete za podnošenje prijave i da nema razloga za odbijanje istih. S tim u vezi tuženi navodi da je podnošenje prigovora upravo tužitelj pokazao svoje nesavjesno i nepošteno ponašanje kojim prema navodima tuženog želi zaustaviti i onemogućiti ga da zakonito sprovede postupak prijave žiga kod Instituta za intelektualno vlasništvo, te da je očito vidljiva namjera tužitelja kojom želi potisnuti tuženog sa tržišta, čime pokazuje monopolističko ponašanje kako bi dominirao tržištem. Tako tuženi u činjeničnom supstratu odgovora na tužbu opisuje historijat registracije i rada firme tuženog na polju proizvodnje i prodaje kotlova i kamina na pelet, čvrsto gorivo, dijelova za kotlove, da je tuženi kao firma iz te oblasti poznata na području EU, kao i na tržištu zemalja Albanije, Crne Gore, Srbije i Makedonije, te da je tuženi vlasnik zaštićenog žiga ... na teritoriji cijele EU i gore navedenih zemalja, a što samo po sebi prema navodima tuženog govori da je sve urađeno po Zakonu o žigu, dobroj vjeri, savjesnosti i poštenju i da je zahtjev tužitelja u potpunosti neosnovan. Tuženi dalje obrazlaže metodologiju za ispitivanje žigova koja se primjenjuje kod instituta za intelektualno vlasništvo, kao i osnovanosti za podnošenje prigovora kod Instituta, odnosno prvi uslov da se odnosi na to da žig na kojem se temelji suprostavljanju ne može biti žig koji je registrovan na teritoriji BiH, te da je žig ... registriran i designiran na teritoriju BiH (zbog čega smatra da prvi uslov nije ispunjen), zatim da za isticanje prigovora mora postojati određena veza između podnosioca prigovora i podnosioca prijave (komercijalna veza ili drugi obavezno – pravni odnosi), te po navodima tuženog ni ovaj uslov nije ispunjen, jer podnosilac prijave tj. tuženi i tužilac nisu u poslovnoj saradnji, što ne spori niti tužitelj. Tuženi iznosi i svoje viđenje različitosti između žiga tužitelja ...(bez uspravnih crta je crtano slovo B i D), koji je apsolutno različit od žiga iz prijave tuženog ..., zatim da raniji žig tužitelja ima 6 slova, a prijavljeni žig tuženog 14 slova, da raniji žig ima dva sloga ...-..., dok sporna prijava ima sedam slogova ...-...-...-...-...-..., te da je

raniji žig ... figurativan, dok je u podnesenoj prijavi tuženog ..., zahtjev podnesen za verbalni žig. Tuženi smatra i to da se oba suprostavljena žiga izgovaraju kao što su i napisana i da se pri izgovoru uočavaju fonetičke razlike. Tuženi ističe i to da je mnogo prije 2016. godine proizvodio i prodavao u BiH ali i izvezio svoje kotlove, te da su neistiniti navodi da tuženi ima namjeru da naruši reputaciju tužitelju. Na osnovu svega navedenog, tuženi ističe da navedeni znakovi apsolutno nisu slične niti po jednom osnovu: vizuelno, fonetički, niti semantički, da suprostavljene znakove shodno tome učesnici u tržišnom prometu mogu dobro razlikovati, te predlažu da sud utvrdi da je tuženi dana 27.05.2017. godine kod Instituta za intelektualno vlasništvo BiH podnio prijavu žiga u skladu sa načelom dobre vjere, savjesnosti i poštenja.

Tokom postupka i u završnom izlaganju tuženi je putem punomoćnika u cijelosti ostao kod navoda iz odgovora na tužbu, te dodatno naveo da tužitelj podnesenom tužbom i postavljenim tužbenim zahtjevom ne ukazuje na postojanje pravnog interesa u podnošenju tužbe u smislu odredbe člana 54. Zakona o parničnom postupku u FBiH, pa da stoga sud tužbu tužitelja treba odbaciti. Tuženi navedeno viđenje u pogledu nepostojanja pravnog interesa za podnošenje tužbe od strane tužitelja nalazi shodno članu 6. septies Pariške konvencije, a koja je prema tvrdnjama tuženog integrisana i u ZOŽ, konkretno odredbama članova 7. i 91. Zakona je propisano „... da lice čiji pravni interes time povrijeđen može tražiti da ga sud proglasi za podnosioca prijave ili nosioca prava“, te obrazlaže da bi tužitelj pravni interes isključivo imao uz kumulativno ispunjenje uslova: da je tuženi pokušao zaštititi žig koji je tužiteljev, te da je to učinio za vrijeme trajanja poslovne saradnje, a ne prije ili nakon njenog završetka. Tuženi navodi da niti jedan od ovih uvjeta nije ispunjen, te da tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe, a da osim toga tužba za utvrđenje u konkretnom slučaju nije dopuštena, ako bi tužitelj isti interes mogao postići tužbom na činidbu ili konstituisanje određenog prava. Dakle, tuženi je stava da je tužba morala biti usmjerena na činjenje, odnosno najmanje da je morala sadržavati nalog Institutu za intelektualno vlasništvo da odbije registraciju znaka kroz prijave tuženog ili da tužitelja oglasi njenim nositeljem. Tuženi u smislu metodologije za ispitivanje žigova kod Instituta, navodi da između dva suprostavljena znaka ne postoji vizuelni, auditivni ili semantička sličnost, zatim da je tuženi od ranije nositelj prava na žig ..., koji naziv je kraći od znaka koji je predmet tužbe, te bi sam po sebi trebalo biti sličniji žigu ..., a što po navodima tuženog govori u prilog neosnovanosti tužbe tužitelju. Navodi i zasebnost međunarodne prijave o registraciji zaštićenog žiga ..., te da navedena registracija nije od uticaja na ishod podnesene prijave za registraciju kod Instituta za intelektualno vlasništvo, te pojašnjava i smatra da tužitelj nije niti imao osnovu za podnošenje prigovora kod Instituta, a naveden obzirom da temelj prigovora ne može biti žig koji je registriran na teritoriji BiH (u predmetnom slučaju ...), nego raniji identičan ili sličan znak koji nije registriran.

Tokom postupka i u završnom izlaganju, tužitelj je putem punomoćnika ostao u cijelosti kod svih navoda iz tužbe, te smatra da je tuženi podnošenjem prijave ..., pored pokušaja zaštite gotovo identičnog znaka koji kao žig koristi tužitelj, prestavlja i pokušaj vođenja nepoštene utakmice koja ima za cilj stvaranja lažne slike na tržištu da tuženi stoji iz proizvodnje i prodaje ... kotlova. Dodatno u prilog svemu iznesenom tuženi navodi i to da je prijavljeni žig tuženog ... korišten odvojeno prikazujući riječ ... na način koji je čini gotovo identično riječju ..., a da riječ ... je predstavljena kao riječ Na taj način, uz

neovlašćeno kopiranje tehničkih karakteristika, dimenzija, spoljnih odlika, boje, pa čak i naljepnice sa originalnih ... kotlova, tužitelj smatra da tuženi je pokušao da zaokruži poslovni proces koji se u suštini zasniva na obmani potrošača i parazitiranju na reputaciji i kvalitetu proizvoda tužitelja. U pogledu navoda tuženog da je žig ... u vlasništvu tuženog na teritoriju EU i drugih zemalja u regionu je prema tvrdnjama tužitelja irelevantna činjenica iz razloga što je osnov upisa žiga u korist tuženog izvršen na osnovu prijave koja je predmet ovog postupka, te da upisi žiga će dijeliti sudbinu rješavanja prijave istoga kod Instituta za intelektualno vlasništvo u BiH. Tužitelj navodi da je aktivno legitimisan za podnošenje tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva u ovom predmetu spora nije uslovljena postojanjem ili nepostojanjem ranije registracije žiga tužitelja, a da se shodno odredbi člana 91. ZOŽ zbog podnesene prijave žiga suprotno principu savjesnosti i poštenja može tražiti da sud podnosioca prigovora proglasi za podnosioca prijave ili nosioca prava. Dakle, prema navodima tužitelja iz navedene odredbe Zakona jasno proizilazi da se radi o pravu tužitelja da ga sud proglasi za podnosioca sporne prijave, dakle ne obligatornoj obavezi i uslovu za podnošenje predmetnoj tužbi.

Postojanje pravnog interesa za vođenje ovog postupka tužitelj navodi da je dokazao kroz blagovremeno ulaganje prigovora na predmetnu prijavu žiga kod Instituta za intelektualno vlasništvo u BiH, a što svoj osnov nalazi u odredbama članova 7, stav 1. i 37. stav 7. ZOŽ, te zaključka Instituta za intelektualno vlasništvo od 06.04.2023. godine, a sve obzirom da je tužitelj vezan za upute iz odluke Instituta. Pored ukazane sličnosti između ranijeg žiga tužitelja i spornog znaka u prijavi tuženog, tužitelj navodi i to da je za dokazivanje zle vjere tuženog – *mala fides* materijalnim dokazima ukazao: da je tužitelj imao vrlo sličan registrovan žig u BiH, da je tuženi u zloj vjeri, osim predmetne prijave žiga, pokušao da prijavi žig ..., a što je utvrđeno u sudskom postupku, te da je tužitelj proglašen za nosioca tog žiga, da je postojala namjera tuženika da nezakonito probavi i koristi prava drugim žigovima i dizajnima koji predstavljaju intelektualno vlasništvo tužitelja, zatim da su parnične stranke dugi niz godina sarađivale (2013-2017. godina), te da je tužitelj na tuženog prenio ogroman broj informacija i znanja vezanih za proizvodnju opreme za grijanje, između ostalog kotlova i kamina na pelet, da je po prestanku te saradnje tuženi krenuo sa prijavama sličnih i identičnih žigova i dizajna kao kod tužitelja, te da je tuženi proizvodio dijelove za kamine na pelet po narudžbi, upustvima i na osnovu *know – how* informacija koje je primio od tužitelja. Stoga, tužitelj navodi da je u smislu odredbi članova 7. i 123. Zakona o parničnom postupku FBiH dokazao svaki od navoda iz tužbe i odlučne činjenice, pa predlaže da sud donese odluku kojom će u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja i tuženog obavezati na troškove postupka.

U dokaznom postupku na prijedlog punomoćnika tužitelja i tuženog provedeni su dokazi vršenjem uvida i čitanjem sljedećih isprava: Ispis iz registar instituta za intelektualno vlasništvo BiH o statusu prijave žiga ..., ...; Zaključak o prekidu postupka po prigovoru na prijavu žiga..., ...broj: ...od 06.04.2023. godine; Ispis članka o savjesnosti i poštenju str. 106 i 117., DR Dragoljuba Stojanovića; Izvod iz sudskog registra tužitelja – Poslovni registar Slovenije na dan 05.08.2022. godine sa ovjerenim prevodom od strane sudskog tumača; Uvid u internet stranicu tužitelja www.biodom27.si; Uvid u internet prezentaciju tuženika <https://lafat-komerc.com/>; Uvid u povjerljivosti zaključen između tužitelja i tuženog od 27.09.2013. godine – uz ovjeren prevod; Ugovor o poslovnoj saradnji zaključen između tužitelja i tuženog iz 15.02.2016. godine; Ugovor o kvaliteti proizvoda, zaključen između tužitelja i tuženog; Opomena zbog kršenja međusobnih ugovora i prava

industrijskog vlasništva od dana 11.07.2017. godine uz ovjeren prevod od strane sudskog tumača za slovenački jezik; za sud i suprotnu stranu; Pravomoćna presuda Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 Ps 349960 18 Ps od dana 28.11.2019. godine; Rješenje o upisu podnosioca prijave žiga na temelju pravosnažne presude za prijavu, ...broj: IP-02-47-2-05238/20ČE od 16.07.2020. godine; Presuda privrednog suda u Beogradu u predmetu broj: 12. P-1430/2022 od 04.07.2022. godine; Rješenje o odbijanju zahtjeva za priznanje prava na žig..., ... broj: IP-03-47-2-08266/20PJ od 03.11.2020. godine; Rješenje o odbijanju zahtjeva za priznanje prava na žig..., ... broj: IP-03-47-2-01213/21PJ od 15.02.2021. godine; Usporedni prikaz kotlova na pelet tužitelja i kotlova na pelet tuženog sa apliciranim znakovima; Ispis iz registra Instituta za intelektualno vlasništvo BiH o statusu registrovanog žiga tužitelja..., ... Ispis iz baze podataka WIPO o statusu registrovanog međunarodnog žiga tužitelja IR...; sa prevodom od strane ovlaštenog sudskog tumača; Ispis iz WIPO Madrid Monitora baze (gdje se vidi da je osnov međunarodne registracije broj IR ... upravo ovdje sporna prijava) sa prevodom od strane ovlaštenog sudskog tumača; Prikaz proizvoda tužitelja i tuženog obilježeni ... Slovenija ... Slovenija oznakama; Prijava žiga ... od 26.05.2017. godine; Obavijest Instituta za intelektualno vlasništvo BiH br. ODB 2018/6548; Certificate of registration, WIPO-MADRID Word intellectual property organization, za žig ... s prevodom od strane ovlaštenog sudskog tumača; Potvrda EUIPO European Union Intellectual Property Office s prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Odgovor na prigovor od 16.03.2023.g, UP11-02-47-2-13288-0/17PJ od 30.01.2023.godine; Obavijest Instituta za intel. vlasništvo BiH br. ODB 2018/6548; Potvrda rud. inst. Inzio br. 30-03-01/1-398/10 od 04.07.2010; CMR međunarodni tovarni dokument Froling 100 kom P4 pellet-25.03. 2011g.; STATEMENT FROLING 2011g; TUV Aadria potvrda o certifikaciji kotlova za 2013 i 2014 broj 17-782 od 12.06.2017 g. sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Izvjestaj INZA lab br. 4674-12-14 od 28.11.2014g.; Carinski dokumenti EKONA Carinski dokumenti RACIONALI; Faktura EKONA br. 126/14 od 18.05.2014.g; Faktura RACIONALI br.162/14 od 20.10.2014g.; Certifikat Stilmetal Compact TUV THURINGEN od 02.12.2014 sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Certifikat Stilmetal Kamin TUV THURINGEN od 02.12.2014 sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Certifikat Stilmetal ECO SM-30 TUV THURINGEN od 11.06.2014 sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Izjava Lafat-Biodom-ovjerena kopija(ili Izjava H15, H25, C15, C25) sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Izvod iz baze Instituta, Objava u glasniku; Zaključak br. IP-04-47-4-01985/19PJ od 13.2.2019. godine.; rješenje br.: IP-04-47-4-03303/22MM od 20.4.2022. godine; Izvod iz baze WIPO o registracijama za žig ... sa prijevodom sudskog tumača.

Cijeneći provedene dokaze u smislu odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku (Službene novine F BiH, broj 53/03,73/05, 19/06 i 98/15, u daljem tekstu ZPP) sud je donio odluku kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

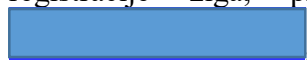
Uvidom u Ugovor o međusobnoj saradnji iz 2016. godine utvrđeno je da su tužitelj kao naručilac i tuženi kao izvođač dana 15.02.2016. godine zaključili ugovor kojim se izvođač odnosno tuženi obavezao da će za naručioca tužitelja obavljati radove proizvodnje polugotovih proizvoda/komponente za proizvodnju potrebe naručioca, prema cjenovniku koji je sastavni dio ugovora i radove proizvodnje kotlova na pelet Biodom 27 za potrebe naručioca i za vlastite potrebe odnosno potreba kotlova na području BiH i drugih Balkanskih zemalja pod uslovima i na način utvrđen ugovorom. Pored proizvodnje stranke

su dogovorile i trgovinu na način da izvođač može samostalno prodavati kotlove na pelet Biodom 27 u BiH i u drugim Balkanskim zemljama pod uvjetom pribavljanja prethodne saglasnosti naručioca za svakog kupca i po cjenovniku za svakog posebnog kupca u pisanom obliku od strane naručioca. Izvođač se također obavezao da po planovima i potrebama naručioca u svojim proizvodnim pogonima izrađuje nove proizvode iz proizvodnog programa naručioca, te da će sav posao vršiti marljivo i profesionalno i da na taj način poštuje navode naručioca u skladu sa svim važećim propisima i ograničenjima na području BiH i drugih zemalja gdje će se plasirati kotlovi na pelet Biodom 27. Navedenim ugovorom naručilac se obavezao da će pružati svu materijalnu i tehničku podršku novih proizvoda, da će izvođaču dobavljati sastavne dijelove za upotrebu tehnologije Boilogic te ih izvođač radova može koristiti za vlastitu proizvodnju, redovno dostaviti sav raspoloživi reklamni materijal kao i pružati drugu odgovarajuću pomoć i informacije. Stranke su se ugovorom obavezale da će preuzeti svo tehnološko znanje koje će razmijeniti ili steći i održati trajanje ovog ugovora, te neće biti proslijeđeno trećim osobama za vrijeme trajanja kao i nakon raskida ugovora. Ugovor je zaključen na neodređeno vrijeme koji se može raskinuti od strane svake stranke sa otkaznim rokom od šest mjeseci. Potpisnici ugovora su Anton Kavčić i Adnan Lović, te sud primjećuje da je predmetni ugovor ovjeren pečatima parničnih stranaka, a konkretno pečatom tužitelja koji je izgledom identičan njegovom zaštićenom žigu.

Uvidom u Ugovor o povjerljivosti iz 2013. godine, utvrđeno je da je tačan naziv istog Sporazum o saradnji i zaštiti podataka broj; 2709/2013 te da je zaključen dana 02.10.2013. godine između tužitelja i tuženog, kojim su se stranke dogovorile da se za povjerljive podatke i poslovnu tajnu smatraju sve informacije ekonomske, finansijske, organizacione, tehničke, razvojne, industrijske, komercijalne i tržišne prirode koje strane razmjenjuju u pismenoj, verbalnoj ili bilo kojoj drugoj formi. Stranke su precizirale šta se ne smatra povjerljivim informacijama, ali u svakom slučaju kao povjerljivi podaci smatraju se sve informacije koje će otkrivač u nastavku saradnje proslijediti primatelju i označiti kao povjerljive. Nadalje je dogovorena obaveza postupanja prema svim informacijama koje važe za povjerljive, te posljedice otkrivanja istih.

Uvidom u Ugovor o kvaliteti proizvoda zaključen između tužitelja i tuženog, utvrđeno je da isti nema datuma te da su se stranke sporazumjele o artiklima-proizvodima koje će tuženi izgrađivati za tužitelja i pod kojim uslovima.

Na osnovu uvida u Izvod iz Registra poslovnih/trgovačkih subjekata od 23.04.2024. godine, proizilazi da je društvo Biodom 27 d.o.o. proizvodnja, trgovina i sortive, registrovano kao privredno društvo sa izvršenim upisom u sudski registar Republike Slovenije sa danom 21.09.1998. godine.

Na osnovu uvida u Izvod iz Wipo Madrid baze podataka o statusu međunarodne registracije žiga, proizilazi da je registrovan figurativni žig tužitelja , sa datumom registracije žiga od 09.10.2017. godine i oznakom međunarodne klasifikacije proizvoda i usluga za registraciju žigova iz klase 9. i 11. (a

koja se između ostalog odnosi i na kotlove i kamine na pelet), te da je designiran na teritoriju Bosne i Hercegovine.

Uvidom u presudu Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 Ps 349960 18 Ps od 28.11.2019. godine (pravomoćna i izvršna dana 03.01.2020. godine), proizilazi da je između istih parničnih stranaka vođen spor u kojem je tužitelj Biodom 27 d.o.o. kod ovog suda podnio tužbu protiv tuženog Lafat d.o.o. Kalesija, a zbog podnesene prijave Institutu za intelektualno vlasništvo BiH, radi registracije žiga u korist tuženog u riječi ..., te da je sud u obrazloženju presude utvrdio nesavjesno postupanje tuženog podnošenjem sporne prijave žiga kod Instituta (postupanje suprotno načelu savjesnosti i poštenja), te je donio presudu kojom se utvrđuje i proglašava da je tužitelj podnosilac prijave broj 2017/001720192 za žig..., koja je prijava podnesena dana 11.05.2017. godine Institutu za intelektualno vlasništvo, a što je tuženi dužan trpjeti i priznati da se kod Instituta tužitelj BIODOM d.o.o. 27 evidentira kao podnosilac prijave za žig

Uvidom u rješenje o upisu podnosioca prijave žiga na temelju pravosnažne presude za prijavu ... , broj IP-02-47-2-05238/20ČE od 16.07.2020. godine, proizilazi da je od strane Instituta za intelektualno vlasništvo izvršen upis prijave žiga te se kao podnosilac prijave žiga ... upisuje tužitelj BIODOM 27 d.o.o. Kozina, Slovenija.

Uvidom u izvod iz registra Instituta za intelektualno vlasništvo, proizilazi da je u korist aplikanta tužitelja BIODOM 27 d.o.o. Kozina, Slovenija izvršena registracija verbalnog žiga ... dana 04.03.2021. godine.

Dakle, na osnovu navedenih dokaza sud utvrđuje da je tužitelja nositelj prava međunarodne registracije figurativnog žiga broj IR ... i verbalnog žiga

Na osnovu uvida u dostavljeni dokaz prikaza korištenja zaštićenog žiga tužitelja i sporne prijave žiga tuženog, proizilazi da tužitelj registrovani verbalni žig ... i verbalni figurativni žig broj IR ... upotrebljava u prometu (izgledom znaka) na način kako je registrovana prijava međunarodnog žiga, dok tuženi spornu prijavu žiga..., upotrebljava u prometu odvajanjem te riječi, tako što na proizvodima prikazuje riječ ..., a ispod te riječi odvojeno riječ.... Izgled prijavljenog verbalnog žiga (vizual) je po ocjeni ovog suda skoro pa identičan izgledu registrovanog figurativnog žiga tužitelja, a o čemu će sud dati svoj osvrt u daljnjem toku obrazloženja ove odluke.

Na osnovu uvida u dopis tužitelja naslovljenog kao Upozorenje zbog kršenja međusobnih ugovora i prava intelektualnog vlasništva od 11.07.2017. godine, proizilazi da je tužitelj putem advokata Giani Flego dostavio dopis tuženom kojim ga poziva da zaustavi proizvodnju i stavljanje u promet peći i kotlova na pelet čiji su modeli industrijski zaštićeni od strane tužitelja.

Iz dokumentacije izvedene kao dokaz u ovom postupku i to; Potvrda rudarskog instituta INZIO broj 30-03-01/1-398/10 od 04.07.2010. godine, CMR međunarodni tovarni list Froling 100 kom P4 pellet-25.03.2011. godine, Statement froling 2011, TUV Adria potvrda o certifikaciji kotlova za 2013. godinu i 2014. godinu broj 17-782, Izvještaj

INZA lab. br. 4674-12-14 od 28.11.2014. godine, carinski dokument EKONA , carinski dokumenti RACIONALI, faktura EKONA broj 126/14 od 18.05.2014. godine, Faktura RACIONALI br.162/14 od 20.10.2014g.; Certifikat Stilmetal Compact TUV THURINGEN od 02.12.2014 sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Certifikat Stilmetal Kamin TUV THURINGEN od 02.12.2014 sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Certifikat Stilmetal ECO SM-30 TUV THURINGEN od 11.06.2014 sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača; Izjava Lafat-Biodom-ovjerena kopija(ili Izjava H15, H25, C15, C25) sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača, proizilazi da je tuženi Lafat komerc d.o.o. Kalesija u okviru svoje poslovne djelatnosti proizvodio i prodavao kotlove na pelet i peći u BiH, te za inostrano tržište u periodu prije nastanka poslovne saradnje između parničnih stranaka i u vrijeme te poslovne saradnje.

Među parničnim strankama nesporno je da je tuženi dana 26.05.2017. godine kod Instituta za intelektualno vlasništvo podnio zahtjev za registraciju individualnog verbalnog žiga ... za proizvodne usluge iz klase 11. Ničanske klasifikacije i to: „kotlovi i kamini na pelet i na čvrsto gorivo, dijelovima za kotlove....“, da je na osnovu prijave od strane Instituta za intelektualno vlasništvo izdata obavijest o prijavi žiga broj..., ..., podnosioca prijave Lafat komerc d.o.o. Kalesija, a na osnovu odredbi člana 33. ZOŽ.

Na osnovu uvida u Izvod iz baze WIPO Madrid o registraciji za žig ..., proizilazi da za pomenuti žig tuženog datira registracija od 26.10.2017. godine u korist Lafat komerc d.o.o. Kalesija, a da je osnovna prijava žiga ona koja se odnosi na podnesenu prijavu kod Instituta za intelektualno vlasništvo BiH broj ... od 26.05.2017. godine, a koja je predmet ovog spora. Prema međunarodnoj registraciji status proširenja međunarodnog žiga se odnosi na teritorije Albanije, Crne Gore, Sjeverne Makedonije i Republike Srbije.

Tuženik je u podnesku prije održavanja pripremnog ročišta i u završnom izlaganju osporio tužitelju zakonitost podnošenja tužbe, jer smatra da tuženi nema valjan pravni interes za postavljenje utvrđujućeg tužbenog zahtjeva.

Uvidom u zaključak Instituta za intelektualno vlasništvo broj UP1-02-47-2-13288-2/17PJ od 06.04.2023. godine, proizilazi da je Institut donio zaključak o prekidu postupka po prigovoru na prijavu žiga do rješavanja prethodnog pitanja, te da se upućuje podnosilac prigovora BIODOM 27 d.o.o., Kozina, Slovenija, da pred nadležnim sudom pokrene postupak radi rješavanja prethodnog pitanja, da li je podnosilac prijave Lafat komerc d.o.o. Kalesija, podnio prijavu žiga protivno načelu dobre vjere, savjesnosti i poštenja.

Odredbom člana 54. stav 1. Zakona o parničnom postupku FBiH propisano je da se tužba za utvrđenje može podnijeti kako bi sud utvrdio postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa, povrede pravičnosti ili istinitosti, odnosno neistinitosti neke isprave, dok je stavom 2. istog člana propisano da se takva tužba može podići *kada je to posebnim propisom predviđeno ili kada tužilac ima pravni interes da sud utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa ...*

Naime, odredbom člana 7. stav 1. točka g) ZOŽ, propisano je da se žigom neće zaštititi znak koji je podnesen suprotno principu dobre vjere, savjesnosti i poštenja, dok

je članom 37. stav 7. istog Zakona propisano da ako je prigovor podnesen iz razloga podnošenja prijave žiga suprotno principu dobre volje, savjesnosti i poštenja, da Institut može obzirom na okolnosti, uputiti stranke da postojanje tih razloga iz člana 7. stav 1. točka g) Zakona riješe kao prethodno pitanje u postupku pred nadležnim sudom.

Dakle, osnov za podnošenje tužbe određen je navedenim odredbama ZOŽ, a postojanje pravnog interesa tužitelja određen je zaključkom Instituta za intelektualno vlasništvo na koju je upućen tužitelj, kojim se kao prethodno pitanje javlja raspravljanje o tome da li je prijava žiga podnesena od strane tuženog suprotno načelima dobre vjere, savjesnosti i poštenja, te da ova odluka suda prethodi odlučivanju o predmetnoj prijavi kod Instituta za intelektualno vlasništvo.

Na pravilnost podnošenja tužbe tužitelja po ocjeni ovog suda nije od uticaja činjenica da tužitelj pored tužbenog zahtjeva za utvrđenje nije postavio i zahtjev za činjenje tj. , da Institut za intelektualno vlasništvo odbije registraciju znaka/prijave tuženom ili da tužitelja oglasi njenim nositeljem, a navedeno obzirom na činjenicu da je shodno odredbi člana 91. ZOŽ propisano *da lice čiji je pravni interes podnošenje prijave žiga suprotno principu savjesnosti i poštenja, može da traži da ga sud proglasi za podnosioca prijave ili nosioca prava.*

Dakle, evidentno da je tužba tužitelja postavljena u skladu sa nalogom Instituta za intelektualno vlasništvo iz zaključka o prekidu postupka, a da je u konkretnom slučaju eventualno postavljanje naloga sudu tužbenim zahtjevom da se podnosilac prigovora proglasi podnosiocem prijave žiga, pravo koje stoji na dispoziciji tužitelja i da isto nije obligatorno za raspravljanje o predmetnom tužbenom zahtjevu.

S tim u vezi razvidno da će Institut za intelektualno vlasništvo BiH, nakon pravomoćnog okončanja ovog postupka, donijeti konačnu odluku o pravu podnositelja prijave radi registracije spornog žiga.

Među parničnim strankama sporna je činjenica da li je tuženi spornu prijavu žiga, podnio suprotno principu dobre vjere, savjesnosti i poštenja.

Načelo savjesnosti i poštenja je propisano članom 12. Zakona o obligacionom odnosima (Službeni list SFRJ, broj:29/78 do 57/89 i Službeni list R BiH, broj: 2/92, 13/93 i 13/94 u daljem tekstu ZOO) koji glasi: „U zasnivanju obligacionih odnosa i ostvarivanja prava i obaveza iz tih odnosa učesnici su dužni da se pridržavaju načela savjesnosti i poštenja“. U okviru ovog načela obuhvaćen je i princip dobre vjere. Navedenim zakonskim odredbama ZOŽ i ZOO-a nije određen pojam odnosno sadržaj ovog načela, nego samo obaveza postupati savjesno i pošteno, pa je ostavljeno sudu da cijeni da sadržaj ovog načela utvrdi u svakom konkretnom slučaju. Nadalje, potrebno je da postoji trenutna ili ranija veza (komercijalna veza ili drugi pravni odnos) između podnositelja prijave i podnositelja prigovora, a što je vidljivo i iz norme Zakona o obligacionim odnosima koja obavezuje sudionike obavezno pravnih odnosa na međusobno savjesno ponašanje, što implicira činjenicu da između njih postoji ili je postojala neka poveznica ili odnos.

Prema sudskoj praksi, pojam zle ili loše vjere (iako zakonski nije definisan) odnosi se na subjektivnu motivaciju osobe koja podnosi žig, odnosno nepoštenu namjeru ili drugi zlobni motiv. To uključuje ponašanje koje odstupa od prihvaćenih načela etičkog ponašanja ili poštene trgovinske i poslovne prakse.

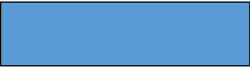
Da bi se utvrdilo da li podnosilac zahtjeva postupa u zloj vjeri - mala fides, moraju se uzeti u obzir svi relevantni čimbenici koji su specifični za određeni predmet, a naročito je presudan-relevantan momenat podnošenja prijave za registraciju žiga.

Pored samog momenta podnošenja prijave bitna je i sveobuhvatna procjena koja uzima u obzir sve okolnosti pojedinačnog slučaja i sve relevantne faktore. Pa tako faktori koji mogu upućivati da se radi o mala fides prijavi prema mišljenju ovog suda, a zasnovane na osnovu teorije i sudske prakse su slijedeći: mala fides postoji ako postoji identičnost ili sličnost prijavljene oznake i oznake podnosioca prigovora koja može dovesti potrošače u zabunu; znanje podnosioca prijave da je podnosilac prigovora koristio identičan ili zbunjujuće sličan znak za identične ili slične robe i usluge; generalno znanje o određenoj privrednoj oblasti uzimajući u obzor dužinu upotrebe znaka od strane podnosioca prigovora, pri čemu se ne misli na legitiman cilj - zaštita od konkurenata koji se naslanja na njegov raniji žig; direktan ili indirektan poslovni odnos prije podnošenja prijave.

Vodeći računa o navedenim faktorima sud je došao do zaključka da postoji sličnost prijavljene oznake i oznake podnosioca prigovora, tužitelj i tuženi se bave proizvodnjom kotlova za grijanje, posluju u istoj branši i prijava žiga se odnosi na registraciju istih roba iz klase 11 Ničanske konvencije (a prilikom ispitivanja sličnosti prvo se mora utvrditi da li se prijavljeni znak i suprostavljeni žig odnose na sličnu vrstu roba ili usluga, pa ukoliko se utvrdi da sličnost ili identičnost postoji pristupa se ispitivanju samih znakova). Dakle, prilikom ispitivanja sličnosti roba, sud se vodio slijedećim kriterijima: priroda roba i usluga su iste radi se o kotlovima za grijanje, namjena robe i usluga je ista, način korištenja također, međusobna zamjenjivost je također moguća zbog najčešće jednakih distributivnih kanala, aktuelnih i potencijalnih kupaca, a sve zbog uobičajenih mjesta prodaje robe, odnosno svih vrsta kotlova za grijanje. Sud, prilikom odlučivanja, dakle nije mogao da zanemari konkurentnost proizvoda jer su robe i tužitelja i tuženog namijenjene istom krugu potrošača koji mogu da vrše izbor između jednih i drugih zbog njihove iste namjene, pa se iz navedenog razloga smatraju zamjenjivom, te se uobičajeno prodaju na istim prodajnim mjestima.

Pored navedenog sama sličnost znakova utvrđuje se na temelju cjelokupne vizuelne (izgled), auditivne (zvučnost) i sematičke (značenje) sličnosti znakova, pa odlučujuću ulogu ocjene sličnosti znakova ima doživljaj znakova u svijesti prosječnog potrošača roba i usluga, kao i vjerovatnoća asocijacije znakova jedan na drugi. Prilikom ocjene da li je tuženi na nesavjestan način podnio prijavu spornog žiga sud je cijenio i sa aspekta apliciranja prijavljenog znaka u odnosu na registrovane žigove tužitelja na gotovim proizvodima-kotlovima za upotrebu peleta kod oba proizvođača. Kako u konkretnom slučaju tužitelj koristi registrovani žig u skladu sa međunarodnom registracijom

figurativnog žiga na prikazani način kao , sa prekidima u međuprostorima slovnih znakova, dok tuženi prijavljeni znak ..., na gotovim proizvodima peći za pelet aplicira na način da odvojeno koristi naziv prijavljenog znaka,

odvojeno prikazujući riječ na prikazani način kao

, u istoj boji, te ispisano približno istim fontom (oblikom) slova kao zaštićenog žiga tužitelja sa prekidima na međuprostorima slova. Osim toga analizom aplicirane riječi dijela prijavljenog znaka ..., sud zaključuje da tuženi koristi prijavljeni znak na način da iza prvog slova ..., aplicira slovo ... bez uspravne crte, tako da vizualno početak riječi izgleda kao da počinje sa slovom... (uspravno ... iza kojeg slijedi slovo ... bez uspravne linije), a zatim da na isti način aplicira srednje slovo ... bez uspravne linije, te da na taj način označenje slova u riječi pokušava da oponaša srednje slovu ... apliciranog zaštićenog znaka proizvoda tužitelja. Daljim opažanjem apliciranog prijavljenog znaka tuženog proizilazi da ispod riječi..., aplicira riječ Po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju aplicirani žig tužitelja ...i prijavljeni sporni znak tuženog korišten odvojeno kao ..., imaju vizuelni i auditivnu sličnost u značajnom, dok postoji sematička razlika u značenju riječi. Odvojena prikaz u dijelu riječi prijavljenog znaka tuženog apliciran kao..., po ocjeni ovog suda ne pravi potrebnu distinkciju između dvaju uporednih znakova, čak naprotiv asocira na društvo tužitelja kao proizvođača koji potiče i svoju registrovanu djelatnost ima u republici Sloveniji. Sud je radi utvrđivanja postojanja savjesnosti kao sporne činjenice među parničnim strankama imao u vidu, da se žigovi moraju međusobno više razlikovati ukoliko se radi o sličnim robama odnosno uslugama a, u konkretnom slučaju radi se o potpuno istim robama i uslugama. U pogledu mogućnosti zabune prosječnog učesnika u prometu, kada je u pitanju roba ili usluge koje nose određeni znak, nije potrebno, za postojanje sličnosti, da je zabuna nastala, već je dovoljno da postoji vjerovatnoća zabune u prometu (Propis Savjeta Evropske unije br. 40/94 iz 1993 godine o žigu EU), a u konkretnom slučaju imajući u vidu znak i vrstu robe koja je istovjetna, navedena mogućnost, prema mišljenju ovog suda, itekako postoji. Dakle, znak se mora uzeti kao cjelina, jer prosječni učesnik u prometu na taj način uobičajeno doživljava znakove, te se ne upušta u analizu njihovih različitih detalja.

Nadalje kad je u pitanju znanje podnosioca prijave, da je podnosilac prigovora koristio znak ... za identične ili slične robe i usluge nesporno je utvrđeno da je tuženi znao da tužitelj koristi znak ... imajući u vidu da su bivši poslovni partneri i da je tuženi sam u svojoj proizvodnji za tužitelja proizvodio peći. Tuženi ima i generalno znanje u određenoj privrednoj oblasti u konkretnom slučaju proizvodnja peći na pelet, jer se i sam bavi istim, te je imao saznanja o dužini upotrebe znaka od strane podnosioca prigovora tj. tužitelja, pri tome uzimajući u obzir da je između istih stranaka spora vođen postupak kod ovog suda u predmetu broj Ps 349960 18 Ps, a na osnovu presude iz tog postupka tužitelj je izvršio registraciju žiga ...kod Instituta za intelektualno vlasništvo BiH. Sud prilikom odlučivanja o osnovanosti zahtjeva je imao u vidu i to da su tužitelj i tuženi imali direktan poslovni odnos do momenta prije podnošenja prijave (dakle da je postojala ranija komercijalna veza).

Imajući u vidu sve navedeno ovaj sud zaključuje da se tuženi ponašao protivno odredbi člana 12. Zakona o obligacionim odnosima, *te se nije pridržavao načela savjesnosti i poštenja u ostvarivanju svoga prava prijave žiga..., te krajnjeg cilja koji se*

ogleda u načinu korištenja istoga, odnosno da je postupao u skladu sa odredbom člana 7. stav 1. tačka g) ZOŽ.

Sud je prilikom donošenja odluke imao u vidu navode punomoćnika parničnih stranka da su od strane Instituta za intelektualno vlasništvo donesena rješenja broj IP-03-47-2-08266/20PJ od 03.11.2020. godine i broj IP-03-47-2-01213/21 PJ od 15.02.2021. godine, kojim se odbijaju zahtjevi tuženog za priznanje žiga ...i..., a zatim da je od strane istog Instituta doneseno rješenje o odbijanju žalbe tužitelja na doneseni zaključak o odbacivanju prigovora na prijavu žiga tuženog ..., ali iste nije posebno obrazlagao imajući u vidu da se predmet ovog postupka ne odnosi na predmete rješavanja navedenih priznanja žigova kod Instituta za intelektualno vlasništvo, te da donošenje odluka o istima nije od uticaja za donošenje odluke u ovom predmetu spora.

Predmet ovog postupka jeste raspravljanje pitanja da li je tuženi podnio prijavu žiga ...suprotno načelu dobre vjere, savjesnosti i poštenja kao prethodnog pitanja o kojem treba raspraviti ovaj sud na osnovu zaključka Instituta za intelektualno vlasništvo, a prije donošenja konačne odluke o navedenoj prijavi od strane tog organa.

Prigovor tuženog u pogledu formalne pravilnosti za osporavanje podnošenja prijave registracije žiga od strane tužitelja kod Instituta za intelektualno vlasništvo BiH, sud je cijenio bespredmetnim za odlučivanje u ovom predmetu spora, a imajući u vidu da o navedenom pitanju ne odlučuje ovaj sud, nego da se radi o zaključku o kojem je odlučio Institut za intelektualno vlasništvo broj UP1-02-47-2-13288-2/17 PJ od 06.04.2023. godine u okvirima svojih zakonskih ovlaštenja, a na koji zaključak su podnositelj prijave i podnositelj prigovora kao parnične stranke ovog spora imale pravo izjaviti žalbu.

Sud je cijenio i ostale provedene dokaze i navode stranaka, ali kako isti nisu mogli bitnije uticati na drugačiju odluku suda, to nisu posebno ni obrazlagani.

Imajući u vidu sve gore navedeno sud je primjenjujući člana 91. ZOŽ i člana 12. Zakona o obligacionim odnosima donio odluku kao u izreci ove presude.

O troškovima postupka sud je odlučio na osnovu odredbe člana 386. stav 1. i člana 396. ZPPa.

Troškovi tužitelja sastoje se od troškova nagrade za sastav tužbe od 25.05.2023.godine u iznosu od 360,00 KM, troškova nagrade za zastupanje tužitelja na pripremnom ročištu dana 20.03.2024.godine u iznosu od 180,00 KM (puni iznos naknade po ADV tarifi je 360,00 KM, ali se sud kretao u okvirima zahtjeva), troškova nagrade za zastupanje tužitelja na nastavku pripremnog ročišta dana 16.05.2024. godine u traženom iznosu od 180,00 KM, troškova nagrade za zastupanje na glavnoj raspravi dana 18.09.2024.godine u iznosu od 360,00 KM, a sve na osnovu člana 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi (Službene novine FBiH, broj 18/05), zatim člana 12. člana 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službene novine FBiH, broj 22/04). Tužitelju pripadaju i troškovi sudske takse na tužbu u iznosu od 150,00 KM, koju je tužitelj platio dana 12.06.2023.godine i troškova sudske takse na presudu u iznosu od 150,00 KM, to ukupni troškovi tužitelja iznose 1.380,00 KM, koji su priznati tužitelju kao u izreci presude.

Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova nagrade za sastav obrazloženog podneska od 21.07.2023. godine i 30.04.2024. godine, kojim se punomoćnik tužitelja očitovao na odgovor na tužbu i navode tuženog, jer sačinjavanje navedenog podneska nije bilo neophodno potrebno za vođenje parnice shodno odredbi člana 387. Zakona o parničnom postupku, a koje radnje je tužitelj mogao poduzeti na ročištima tokom vođenja ovog postupka.

Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu za nastavak pripremnog ročišta od 16.05.2024. godine, preko dosuđenog do potraživanog iznosa od 360,00 KM (po ADV tarifi pripada jedna polovina od punog iznosa naknade).

Sud je odbio zahtjeve punomoćnika tužitelja za isplatu putnih troškova radi upotrebe automobila na relaciji Sarajevo-Tuzla-Sarajevo u ukupnom iznosu od 655,78 KM, te zahtjev tužitelja na ime troškova odsustva iz advokatske kancelarije u iznosu od 1.080,00 KM, a sve navedene uzimajući u obzir usvojeno pravno shvatanje na panelu ujednačavanja sudske prakse iz građanske oblasti od 30.01.2014. godine, prema kojem putni troškovi advokata čije je sjedište izvan područja suda pred koji se vodila parnica priznaju se samo do visine troškova koje bi stranka imala da ju je zastupao advokat čije je sjedište u mjestu suda, te uzimajući u obzir odluke Ustavnog suda BiH broj AP-1919/20 od 02.07.2020. godine (odnosi se i na troškove odsustva iz kancelarije) i AP-5003/14 od 11.01.2017. godine, prema kojoj je izbor advokata u postupcima odlučivanja o građanskim pravima i obavezama pred sudom lični izbor stranke, pa stranka u slučaju kada za zastupanje ovlasti advokata čija je kancelarija van sjedišta suda, u pravilu ima obavezu sama snositi troškove koji su njenom punomoćniku zbog toga prouzrokovani.

Stoga je sud dosudio tužitelju troškove na način određen u stavu I izreke presude i odbio ga sa ostatkom zahtjeva kao u stavu II izreke presude.

Na dosuđene troškove postupka sud je tužitelju dosudio zakonske zatezne kamate počev od dana donošenja odluke pa do dana isplate, a u skladu sa odredbom člana 277. Zakona o obligacionim odnosima.

Sudija,
Faruk Arnaut

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude. Žalba se podnosi pismeno putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.